

Karpe d'IES 3

LA REVISTA DE L'I.E.S. FRANCESC BADIA FOIOS / ALBALAT / ALBUIXECH

JUNY de 2009

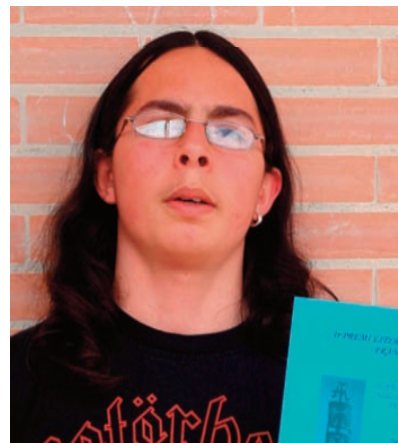

MOLTA SORT A LA GENERACIÓ BADIA

DE TOT UN POC

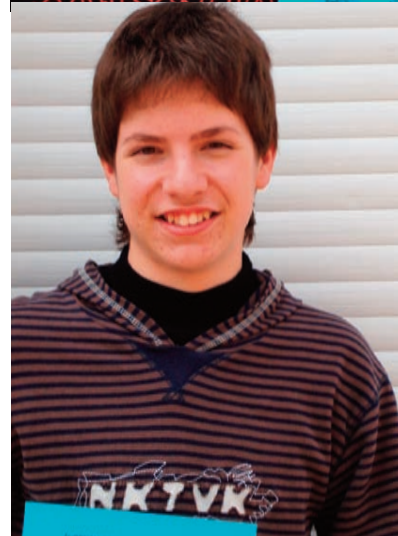

El darrer dia abans de les vacances de Pasqua hi hagué una programació diferent. A partir del pati es lliuraren els premis literaris convocats pel centre i l'Ampa (ací teniu les fotos dels guanyadors).

A continuació, un grup de música format per alguns exalumnes de l'institut ens obsequià amb algunes de les seues creacions i adaptacions de clàssics del la música de segle XX.

ENHORABONA ALS PREMIATS I GRÀCIES A L'AMPA per la seua estimable col·laboració.

Hem arribat a la fi del curs i al número 3 d'aquest projecte i aventura anomenat KARPE D'IES. Hem de donar les gràcies a tots aquells que ens heu fet arribar les vostres crítiques positives i també els suggeriments per tal de poder fer cada vegada més una revista millor. El curs vinent intentarem perfeccionar-la entre tots i totes i, així, aconseguir un mitjà de comunicació útil per al centre i també per a l'exterior. Un dels objectius serà fer més responsables els alumnes, que la consideren una eina més per al seu aprenentatge i també que el conjunt del professorat participe d'una manera més directa en aquesta aventura. Les noves tecnologies també obrin un espai diferent, els blogs, wikis, xarxes 2.0 hauran de posar-se al nostre abast. Esperem aconseguir-ho amb tots vosaltres. Gràcies.

ACÍ PODEU OBSERVAR L'ENORME INTERÈS QUE CREÀ LA KARPE 2 QUAN VA SER LLIURADA ALS ALUMNES. LA FOTO ESTÀ PRESA, PER ATZAR, L'ÚLTIM MATÍ DEL SEGON TRIMESTRE. FORMARÀ PART DE L'ARXIU HISTÒRIC DE LA REVISTA PER A LES GENERACIONS POSTERIORIS.

AL NÚMERO 3 DE LA KARPE D'IES TROBARÀS:

PÀGINA 2,3,4 i 5
PÀGINA 6
PÀGINA 7
PÀGINA 8 i 9
PÀGINA 10 i 11
PÀGINA 12
PÀGINA 13
PÀGINA 14 i 15
PÀGINA 16 i 17
PÀGINA 18
PÀGINA 20
PÀGINA 21
PÀGINA 22 i 23
PÀGINA 24

DE TOT UN POC
MÓN PROA
CULTURA URBANA
GENERACIÓ BADIA
L'ENTREVISTA
A FAVOR I EN CONTRA
FUTURS ALUMNES
RECOMANACIONS ESTIUENQUES
L'HOMENATGE
PUBLICITAT SOCIAL
L'ULL CRÍTIC
PASSA EL TEMPS
EL CÒMIC
LA CONTRACOBERTA DE LA KARPE

CONCOURS DE PRODUCTION EN LANGUE FRANÇAISE.2009 SUJET DU CONCOURS : LE POLAR LAURÉATS

Catégorie COLLAGE
1er Prix – 2ème ESO
ANDREA GIMENO FERRANDIS
I.E.S. Francesc Badía (Foios)

Catégorie ROMAN-PHOTO
2ème Prix – 4ème ESO
GONZALO OTEO GARCÍA
I.E.S. Francesc Badía (Foios)

DE TOT UN POC

4

K TEATRE A LA CASA DE LA CULTURA DE FOIOS
A El propassat dia 30 d'abril vàrem anar a veure un
R espectacle teatral tots els grups de l'institut (llevat
P dels batxillerats).

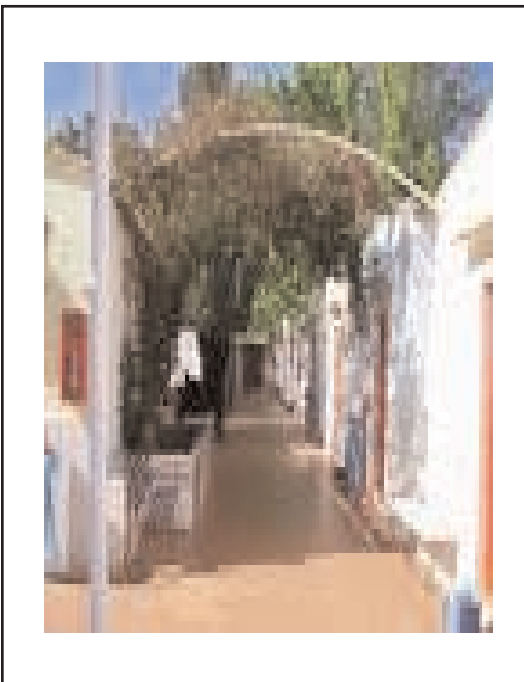
La companyia era VIVIENDO DEL CUENTO TEATRO i l'obra " Els mims de sempre".

E Més o menys, el que vam presenciar, és a dir,
l'argument de l'obra era el següent:

D' dos artistes de carrer s'enfronten al dia a dia tractant
I de guanyar-se la vida amb el millor que saben fer. Per a això fusionaran diferents arts amb grans dosis d'humor, en el nostre xicotet homenatge a

E tots els professionals que tracten de guanyar-se la vida amb el seu art. Una mostra de l'esforç de l'artista amb un missatge final on es produeix una lluita directa amb les noves tecnologies que van estrenyent i enterrant la visió crítica dels joves. Es tracta d'un espectacle de teatre gestual amb molt de ritme i amb contínua interacció amb el públic de la mà de dos actors especialistes en aquest gènere. (www.viviendodelcuento.net)

3

SUMMER SCHOOL OF FAURA

Agroup of 33 students of 1º ESO are now anxious to go to Faura to attend the English Summer Course which will be held from June 8th till June 12th . There they will meet students from other parts of the country. This is the timetable for the week:

08:30 Reveille and personal hygiene

09:00 Breakfast

10:00 Class

11:15 Break and snack

11:45 Class

13:00 Sport

14:00 Lunch

15:00 Play-oriented activities

16:30 Class

18:00 Break

18:15 Afternoon snack

18:30 Sport

21:00 Dinner

22:00 Entertainment activities: disco, gymkana, etc..

23:15 Bedtime

We hope they'll have a good time there. When they come back they'll have to write an illustrated project about their experience there.

DE TOT UN POC

5

LA VISITA AL MUVIM

El dijous 12 de març, les classes de primer A i B de batxillerat férem una visita al MUVIM a València, a una exposició sobre el pensament de l'home des de l'Edat Mitjana fins als nostres dies.

L'exposició estava provista d'un muntatge multimèdia al llarg de les diferents sales que componien el recorregut, la qual cosa ens permetia escoltar la veu d'un narrador que ens explicava la informació a la vegada que els continguts de cada sala interaccionaven creant un escenari fascinant i didàctic. Cada sala estava dotada d'un escenari diferent corresponent a l'època cronològica a la qual pertanyia, des de la primera sala a l'Època Medieval fins a les últimes basades en l'Època Actual. L'exposició ens va ajudar a entendre el pensament al llarg de la història: a l'Edat Mitjana el pensament va estar controlat durament per la religió, posteriorment el resorgiment de la raó al Renaixement (S. XVI), [la construcció de la ciència moderna a] la Modernitat i la Il·lustració i finalment l'època científico-tècnica on vivim. Tot aquest recorregut estava dirigit per una sèrie de guies que anaven vestits amb l'estil de l'època que representaven.

Pensem que l'exposició no sols està molt ben elaborada, sinó que els continguts queden clarament reflectits creant-nos la sensació de trobar-nos a l'època que tracten. A més, el contingut didàctic és molt fàcil d'assimilar ja que està ideat per a joves estudiants. El que més interès ens va causar van ser els muntatges multimèdia al llarg de les sales: llums, so, imatges, projeccions, plataformes en moviment... I la recreació del contingut molt ben elaborada.

Per acabar hem de reconèixer que és una exposició que recomane plenament pel contingut i per la seua elaboració.

JOAN CARCELLER LACRUZ (1er BAT)

K
A
R
P
E
D'
I
E
S
3

EIXIDA A LA FIRA DEL LLIBRE I AL MUSEU D'HISTÒRIA DE VALÈNCIA

El dimecres 29 d'abril l'escola va eixir al carrer. Per fi!!!!. Volíem eixir de la rutina i ens feia molta il·lusió.

Ens vam desplaçar en metro cap a Vivers per a veure la Fira del Llibre. Com que les parades de llibres estaven tancades en un principi, vàrem aprofitar per a esmorzar i després d'això entrar al Museu de Ciències Naturals que hi ha allí. La visita va ser un poquet ràpida però interessant. Quan eixíem del museu, les parades ja estaven obertes i vàrem estar mirant els llibres que ens interessaven. Hi havia algú de nosaltres que fins i tot tenia encàrrecs dels pares. Està clar, si compres allí et fan un bon descompte i això li agrada a qualsevol.

No ens podíem entretenir molt perquè teníem visita concertada al Museu d'Història de València i ens estaven esperant. Així que tornàrem al metro i corrents cap al museu. Allà un guia ens va acompanyar i ens va explicar que era l'antic dipòsit d'aigües de València i més tard coses molt interessants del Segle d'Or valencià. Estàvem un poquet cansats i el guia ens va deixar descansar una estona.

Això ens ha agradat, però proposem que per a la propera vegada hem d'eixir tres dies en lloc d'un dia per fer totes aquestes coses.

PARKOUR

El parkour, o art del desplaçament, és una disciplina que consisteix a desplaçar-se pel medi urbà o natural, superant els obstacles que es presenten en el camí (tanques, murs, espais buits...) de la forma més fluida i eficient possible, i servint-se únicament del propi cos. Aquesta activitat requereix una gran preparació física per a realitzar els diferents moviments (salts, passavalles, escalada, etc.), però a més és necessari tenir empenta i decisió, afrontant les pròpies pors en el moment de l'acció, en el qual és precís tenir una gran concentració.

Es va originar al districte parisenc de Lisses. És per aquest motiu que el vocabulari relacionat amb aquesta disciplina prové de paraules franceses: 'parcours' que significa recorregut; 'traceurs' que són els practicants de parkour, persones que tracen línies. Realment és aquest l'objectiu dels 'traceurs', traçar una línia recta des d'un punt A a un punt B i superar tots els obstacles que es troben, de manera àgil i tècnica. L'autosuperació és una altra característica del parkour. És a dir, hom ha de superar les pròpies possibilitats, buscar la millora personal, sense establir rivalitats amb els altres practicants. Aquesta és una de les regles més importants del parkour. I una altra premissa fonamental és el respecte envers el mobiliari urbà.

Dani Ruiz Ferriols 4t B

LA SAMARRETA DE SEGON DE BATXILLERAT

Enguany el regal de comiat de l'alumnat de 2n de batxillerat ha sigut una samarreta. Negra; amb color lila i sobre l'esquena apareixia el dibuix que es pot apreciar a dalt.

Es tracta d'una deconstrucció dels símbols del nostre institut ja que tots els motius que hi apareixen provenen de les cultures del rebedor del nostre centre.

S'ha fet fotografies digitals de les mateixes, s'ha retallat els motius i després s'ha tractat tot digitalment amb Photoshop.

A continuació s'ha reorganitzat tot d'acord amb el disseny sobre paper i s'ha procurat homogeneïtzar i equilibrar tot el conjunt. Finalment s'ha afegit les lletres commemoratives.

No era l'únic disseny, de fet, n'hi havia set més. Però després d'una xicoteta enquesta va eixir elegit aquest. A l'alumnat sembla que tampoc els ha desagradat del tot, és més, la resposta i l'única crítica han sigut positives. En tot cas, si a algú no li agrada, té exactament un any per demostrar que ho pot fer millor. Ànim!

El disseny ha sigut d'Hilari Prats amb millores d'Ima Alcaraz. Els alts coneixements informàtics del programa esmentat i la feina han sigut a càrrec d'Ima Alcaraz. Món al revés; o no!

Albuixech
ajuntament

Ajuntament de Foios
Regidoria de Cultura

La revista de l'IES és possible gràcies a la col·laboració dels ajuntaments de FOIOS, ALBALAT DELS SORELLS i ALBUIXECH

GENERACIÓ BADIA

8

K
A
R
P
E
D'
I
E
S
3

Benvolguts companys i companyes, em complau dirigir-me a vosaltres en un moment tan intens com aquest, un moment de records i eufòria, d'alegria i alliberament. Hi som a la fi d'una etapa, hem crescut, i hem crescut per enfrontar-nos a la verdadera vida, a eixe món que tot i no ser de color rosa ja no ens queda tan gran. Durant sis anys, hem sigut capaços d'aprendre el mecanisme d'una equació de segon grau fins al funcionament d'una integral, però això no és el més important, hem crescut com a persones, hem assolit la verdadera essència de la nostra espècie; comencem, doncs, a ser capaços de tirar endavant per nosaltres mateixos, de veure la vida amb actitud crítica, tolerar el que ens envolta i, sobretot, respectar el nostre voltant.

Personalment, deixant de banda els coneixements assolits, que no en són pocs, aquests sis anys no són només 2190 dies, signifiquen molt més...2190 dies de convivència, 2190 dies de compartir, 2190 dies de riure, plorar, jugar,...2190 dies que han contribuït a crear una personeta en cadascú de nosaltres i que han decidit que vosaltres i jo siguem avui el que som, a més de 2190 dies que ara ens obrin un munt de possibilitats on l'elecció del camí és per primera vegada a les nostres mans. Hem aconseguit arribar, hem superat els obstacles que se'ns han impossat i som nosaltres, qui després de grans esforços, recollim ara el fruits i vivim el moment, gaudint de l'orgull i la satisfacció que suposa haver aconseguit allò que ens proposàrem.

Hem d'agrair el recolzament del professorat, el seu treball ha sigut imprescindible perquè nosaltres arribem fins ací; tots els professors, en major o menor mesura ens han espentat, incitat i animat a seguir caminant, a seguir lluitant per allò que desitjàvem i que avui és al nostre abast. Amb els pèls de punta i el batec del cor a mil, ens toca dir adéu als primers a alçar-nos en caure, adéu a qui amb un abraç fou capaç d'ajudar-nos a recuperar l'ànim, la seguretat i la voluntat per continuar, adéu a qui amb les seues consideracions aconseguia fer-nos sentir reconeguts els grans esforços, adéu els qui dia a dia ens han transmés complicitat, felicitat i ens han ajudat a fer el camí més fàcil i accessible. Diem adéu a sis anys de les nostres vides i el que ho era quasi tot de cadascuna d'elles.

És l'hora de l'acomiadament, comença una nova etapa, ànim i sort, nosaltres podem.

Carmen Peris Raimundo

GENERACIÓ BADIA

9

K
A
R
P
E
D'
I
E
S
3

El dia 29 celebrarem el comiat de curs en un acte que comptava amb la presència dels alcaldes dels tres pobles, representació de l'AMPA, mares i pares d'alumnes i l'equip directiu amb professorat del 'IES.

Després dels parlaments es lliuraren els premis als millors alumnes: Elena Rodrigo i Ainara Piquer (enhorabona!).

L'acte acabà amb un vi d'honor al pati del centre.

Després vingué el sopar d'alumnes i professors i tot acabà...a l'altra banda de la via (com es deia aquell lloc?), però açò ja és tota una altra història.

L'ENTREVISTA

L'ENTREVISTA DE LA KARPE 3 ÉS A UNA PROFESSORA DE L'IES.
ESCRITORA, MESTRA I COMPANYYA,

MARIA JESÚS BOLTA

K
A
R
P
E
D'
I
E
S

3

1-Per quina raó vares decidir fer-te escriptora? I professora?

No em "vaig fer" escriptora; senzillament comencí a prendre notes de tot allò que em copsava i, a poc a poc, aní configurant textos. A més, vaig tindre la sort que el meu primer conte va agradar molt i me'l van voler publicar. A partir d'aquest moment, me'n van demanar més i... El que sí que vaig decidir "fer-me" va ser professora, tot i que jo anava per a "artista". Però les circumstàncies personals em van portar fins a les aules on, ben mirat, també "actuem" davant del nostre públic. M'encanta la meua faena; m'agrada el contacte directe amb els alumnes, el repte que significa ensenyar, la quantitat d'anècdotes que t'emportes a casa al final de la jornada...

2-Quants anys portes a l'IES de Foios? Què t'ha aportat l'institut?

Porte ja 4 anys al centre. Treballava a la ciutat de València, i vaig demanar el trasllat perquè m'abellia treballar a la comarca, prop de casa. Hi estic molt a gust perquè hi he concidit amb amics meus de fa anys i hi he conegut persones competents. A més, la majoria de l'alumnat és francament agradable i això em fa sentir molt còmoda entre ells.

3-El país, la política, els alumnes... cal aïllar-se'n o és font d'inspiració literària per a tu?

No te'n pots aïllar perquè tu també formes part d'aquest paisatge i ell és qui determina els teus actes i les teues decisions, però no sempre ha de ser font d'inspiració obligada. La literatura també ha de saber deslligar-se de la realitat de qui la crea, i portar-te més enllà, fer-te viure altres vides, descobrir-te altres realitats...

4-Quin és el primer llibre que vares escriure?

"El sol sense son". És un conte infantil.

5-Sabem que també t'agrada molt el francès, has escrit alguna cosa en aquest idioma?

No. És la meua llengua materna, és la llengua en la qual m'expresse en família, però ara per ara només he escrit en valencià.

6 Què es pot fer per fer llegir més als joves?

Fer llegir més als pares.

7-Quin tipus de literatura prefereixes?

Crec que el valor d'una obra la dóna l'autor o l'autora més que el gènere. En principi, qualsevol tipus de literatura m'atrau.

8-Les novel·les de la teua vida són...

Les de la meua infantesa: les de Jules Verne, Donetes. De la meua etapa universitària, Carme Riera, Montserrat Roig, "Memòries d'Àfrica". Ara, "Dins del darrer blau" de Carme Riera, qualsevol de Miguel Delibes, totes les de Jesús Moncada, la majoria de Saramago.

9-Creus que s'ha de distingir entre literatura infantil, juvenil i d'adults?

Només hauríem de distingir entre novel·la bona, interessant, de llenguatge ric i suggerent, i novel·la dolenta, mal estructurada, de confecció ràpida. Actualment crec que el món de l'edició pateix els efectes de l'abús de la publicació de llibres. Es publiquen molts llibres però poques obres.

10.- I literatura de dones? No crec, si no és que comencem a crear altres categories de l'estil de literatura de negres o literatura de coixos o de consumidors de Coca-Cola...

11-Tens alguna novetat literària pròxima?

Sempre estic escrivint alguna cosa. El que no sé mai és com i on acabarà el meu text. De moment estic en la fase de creació. Espere que hi haja sort amb el que estic fent.

12-Ser escriptora de nació i de llengua oprimides com et condiciona?

Al 100%. És evident que no és el mateix ser una autora de llengua anglesa que viu a Nova York, o de llengua castellana i de Madrid, que ser autora d'una llengua minoritzada, poc representada als mitjans de comunicació, marginada pels poders polítics, infravalorada per una part de la població que pateix un autoodi malaltís, etc.

13- Cada any es fan les trobades en valencià a un lloc diferent de la nostra comarca, creus que les trobades son una bona forma de promocionar el valencià?

Absolutament. Representa un esforç organitzatiu majúscul per a tot el món escolar, però és la manera més clara i directa de recordar a les institucions que diuen que representen el nostre poble, que nosaltres continuem utilitzant el valencià, enriquint-lo i transmetent-lo a les generacions futures.

14-En totes les escoles del País Valencià no tenen el valencià com a llengua preferent, pense que hauríem de tenir-lo ja que és la nostra llengua i si no la conservem poc a poc anirà desapareixent. que en penses tu?

És evident que el valencià viu un moment molt delicat. En l'era de la informàtica, nosaltres disposem de ben pocs mitjans per a aguantar l'embat de les altres llengües colonitzadores. Estem en perill d'extinció? És probable. Una llengua només existeix en la mesura que viu al carrer, que navega de casa en casa, de ciutat a ciutat, en definitiva que bombeja l'oxigen que el poble necessita per a existir. Si no hi ha llengua, no hi ha cultura, és a dir no hi ha tradicions, costums, refranys, frases fetes, llegendes, rondalles, lèxic específic, malnoms, toponímia... Què són els llibrets de les Falles escrits en castellà? Què és una televisió valenciana feta en castellà? Què són els noms dels nostres pobles o muntanyes traduïts al castellà? No sé què són, però sí que sé el que no són: no són el que els nostres avantpassats ens van deixar i no són el que llegarem als nostres descendents. Aquesta no és la llengua que vull per al meu país.

Una entrevista de Bàrbara Albert (1r BAT PEV)

A FAVOR I EN CONTRA

12

K
A
R
P
E
D'
I
E
S

ESTÀS A FAVOR, O EN CONTRA DE LA MESURA DEL GOVERN, QUE LIBERALITZA LA PÍNDOLA DE L'ENDEMÀ, FINS I TOT ALS MENORS D'EDAT?

En la meua opinió, jo pense que cada persona és lliure de fer el que vulga, que pot decidir quan ha de mantenir relacions sexuals, i que ella mateixa ha de ser la que prenga la decisió. Però sempre ho ha de fer amb responsabilitat i pensant les conseqüències que pot portar no usar protecció.

Amb la nova mesura que s'ha pres de la píndola de l'endemà pense que l'únic que fan és que les persones i, sobretot les adolescents, es confien i acaben agafant aquesta mesura com a un mètode anti-conceptiu, oblidant-se que els preservatius no només eviten embarassos, sinó que també eviten malalties de transmissió sexual, cosa que la píndola no evita.

Per altra banda pense que açò també fa que les adolescents tinguen la total llibertat de prendre's la píndola quan vulguen, cosa que abans estava un poc més difícil, perquè havies d'accedir a un centre de planificació familiar i et sotmetien a una gran quantitat de preguntes, i et feien pensar el que havies de fer.

Aquest fet també fa que els adolescents confien menys amb els pares, ja que ho tenen molt fàcil i no cal que els conten res. Per exemple, per a operar-te d'un queixal, els pares han de ser informats del que vas a fer. Per què en aquestos casos no? Prendre's una píndola de l'endemà, suposa un "xute" per a les hormones increïble, i estic segura que moltes persones agafaran aquesta mesura com a anticonceptiu, i prendre's moltes píndoles, a la fi, perjudicarà greument la salut.

En conclusió, no estic d'acord amb aquesta mesura i pense que, a la llarga, portarà repercussions greus.

M^aPilar Muñoz Sanchis 4t B

LA PÍNDOLA DE L'ENDEMÀ SENSE RECEPTA MÈDICA

Cada vegada hi ha més embarassos no desitjats entre xiques menors de divuit anys.

Si preguntàrem a aquestes xiques, algunes ens dirien que ho feren sense preservatiu, altres que el preservatiu se'ls va trencar, altres que els feia vergonya anar a un centre de planificació familiar..., i d'altres que no van arribar a temps de prendre la píndola.

No entenc per què hem de fer patir les joves i tampoc entenc què té de mal fer l'amor amb penetració utilitzant un mètode anticonceptiu i si ens surgeix algun problema prendre la píndola de l'endemà. Estem atemptant contra la societat? Estem violant els drets humans? No, només estem actuant amb responsabilitat tenint en compte els recursos que tenim a l'abast.

Per què no es vol que es prenga la píndola de l'endemà sense recepta mèdica? Evidentment pot tenir efectes secundaris, però els avantatges són majors (evitar un embaràs no desitjat) que els efectes, que no consideraran greus quan la valoració que han fet d'ells els ha dut a autoritzar que es prenga la píndola de l'endemà sense recepta mèdica.

Aleshores, per tots el motius mencionats amb anterioritat, he de dir que: estic a favor que es done la píndola de l'endemà a xiques de setze anys i sense recepta mèdica.

Alba Claramunt 4t A

C.P. Tomàs Albert d'Albuixech

C.P. El Castell d'Albalat

Al llarg de la darrera setmana de maig els alumnes de sisé dels col·legis d'Albuixech, Albalat i Foios ens han visitat per tal de conèixer els seu futur institut. També hem rebut la visita del col·legi Yocris, interessats, però, en Batxillerat.
BENVINGUTS I BENVINGUDES

A l'esquerra, el C.P. Mare de Déu del Patrocini. Foios

Alumnes del Yocris

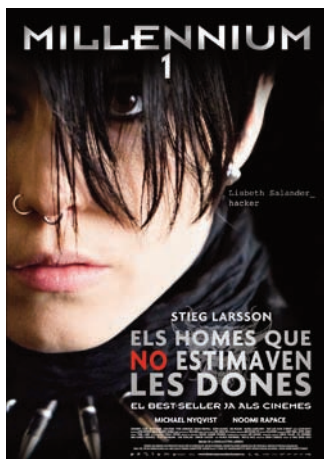

C.P. Rei en Jaume de Foios

Bancaixa

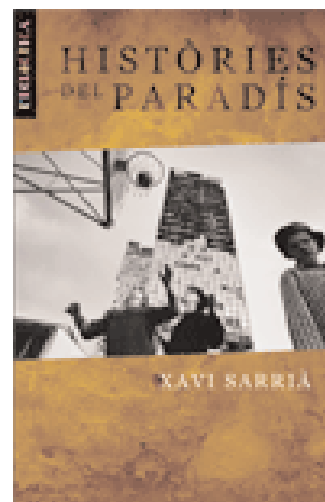
CINEMA I LITERATURA

El tercer volum de la trilogia és a punt d'aparèixer. Si vols passar un bon estiu literari, ple d'intriga i en companyia d'un personatge especial et recomanem les tres obres d'un malhaurat escriptor (la seva història també és molt literària).

El primer i el segon llibre (Els homes que no estimaven les dones i La noia que somiava amb un llumí i un bidó de gasolina) d'editorial Columna i en castellà, Destino)

Un jove finlandès s'amaga aterrit dins d'un armari mentre un company de classe dispara a tort i a dret pels passadissos de l'institut. Una trapezista es balanceja damunt la corda que la separa de l'abisme. Una parella d'adolescents abandonen la infantesa entre les flames del suburbi on viuen. Una ambiciosa formiga farà el que siga per descendir en la jerarquia social del seu món. Un soldat d'elit nord-americà explica sense pudor a les càmeres com va arrasar un poblat iraquí per atrapar un grup de presumptes terroristes. Dos germans africans desafien l'oceà a bord d'una barca que els ha de conduir al paradís.

LITERATURA

JOVEN in

la cuenta joven de Ruralcaja,
para gente como tú

- Carnet Jove - Tarjeta JOVEN in
- Tarjeta virtual
- Creditació per estudis, projectes, viatges, ingressos, compres...
- Préstamo inmediato joven
- Recarga de móvil
- Rutabuta: Tus gestiones por Internet, sin coste alguno
- Seguros Auto
- Hipoteca joven con unas condiciones irrisorables
- Seguro de Ahorro para la realización de proyectos futuros...
- Descuentos en tus compras

100%
ventajas
0%
comisiones

Há que tienes entre 14 y 30 años, la cuenta JOVEN in es para ti

Controla ya tu cuenta JOVEN in, disfruta de sus múltiples ventajas y participa en el sorteo de fabulosos regalos

Infórmese en cualquiera de nuestras oficinas

ABRIL NO ÉS UN MES (LITERATURA)

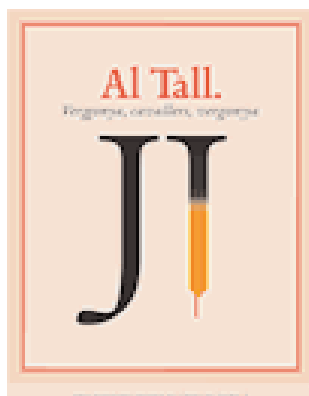
(Rosa Sanchis)

El llibre que et recomanem és per a llegir a la platja, o a l'ombra d'un pi, o a la piscina, entre bany i bany. Perquè aquesta novel·la explica la història i les situacions que qualsevol de nosaltres pot viure a l'institut o aquest estiu. Una xica, Abril, decideix contar a classe que es masturba, i a partir d'aquest moment, ja podeu imaginar la que es monta. Si voleu saber el que passa, seguiu les aventures d'Abril, Palmer i els seus amics, i amb ells podràs aprendre que la sexualitat no entén d'edats ni de gènere.

Lara Ribes i Zoraida Bousnina. 4B

MÚSICA

“Vergonya, cavallers, vergonya” és el crit que va etzibar Jaume I (segons explica al seu “Llibre dels fets”) quan va veure que els seus cavallers recuaven en la batalla de Portopí, durant la conquesta de l'illa de Mallorca.

És, també, el títol escollit pel grup Al Tall per al seu nou disc on reten un homenatge a la figura del rei Conqueridor. Són onze cançons, inspirades a partir de la interpretació de textos dictats pel monarca.

INTERHOGAR

REFORMAS

Movil: 615-274082

C/Pintor Sorolla N° 6-B
Tavernes Blanques
VALENCIA

tl:96 1853757 - fax:96 1857868

www.interhogar.org

interhogar@gmail.com

- REHABILITACIÓN DE VIVIENDAS
REFORMAS COMPLETAS
COCINAS Y BAÑOS
CHALETs - PISCINAS
- FONTANERIA
INSTALACION GAS
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
- ELECTRICIDAD
ESCAVOLAS
PINTURA
SANITARIOS
MAMPARAS
GRIFERIA
PAVIMENTO
AZULEJOS

L'HOMENATGE

16

K
A
R
P
E
D'
I
E
S
3

Cuando un adulto vuelve la vista atrás para acordarse de su adolescencia, inevitablemente recuerda el instituto. Todos hemos sido alumnos en algún momento de nuestra vida y la mayoría recordamos esa época con añoranza.

Para cualquier estudiante actual del I.E.S Francesc Badia forman parte de su día a día los pasillos concurridos o los minutos de espera en la cafetería. Pero eso no sucedió en nuestro caso. Nosotros iniciamos el curso 2002-2003 en barracones, vimos construir el Instituto y cruzamos las puertas en su inauguración siendo sólo 70 personas. En esos momentos, las pisadas de los alumnos todavía resonaban en los pasillos y sólo utilizábamos un ala del edificio. Teníamos toda la cafetería para nosotros pero muchas menos comodidades que en la actualidad. Eran otros tiempos. Nosotros fuimos la primera promoción.

Una parte muy importante de esa época para nosotros son los profesores. Por ello y viendo cercana la fecha en que uno de nuestros mentores deja la docencia, hemos querido agradecer las esperanzas que en su día depositó en nosotros. Y lo hemos querido hacer de la forma que él nos enseñó; utilizando el lenguaje.

Marcelino supuso para nosotros un cambio ya que con él nos adentramos en el bachillerato, antesala del temido selectivo. Con él aprendimos el valor de las palabras, nos imbuimos en los clásicos de la literatura y, en cierta forma, crecimos como personas.

Gracias a él conocimos la literatura desde dentro porque quiso que nos acercásemos a ella sin miedo, aunque sí con el respeto que merece. Por ello, nos indujo al mundo desconocido de las presentaciones de libros donde entramos en contacto directo con escritores y nuestras dudas y preguntas tenían importancia.

Marcelino no sólo nos preparó para el selectivo, también quiso ser parte de él. Nos acompañó y estuvo presente allí, con nosotros. Durante tres largos días fue mucho más que un profesor y aguantó estoicamente nuestros nervios e incertidumbres. Nos ofreció su apoyo y confianza y nos hizo saber que no nos enfrentábamos solos ante aquella prueba. Pero, tal vez, lo más destacable de nuestro educador fue el modo en que nos enseñó. Supo adaptar sus años de bagaje como profesor y transmitirnos de forma eficaz sus conocimientos. Y, lo más importante, supo marcar la distancia entre alumno y profesor pero nunca se mostró distante o inaccesible. Sin duda, eso es lo que le convierte en un buen profesor.

Cuando, hoy en día, sus alumnos miramos al pasado todavía recordamos esa cercanía. Quizá por ello ninguno hemos olvidado a aquel ángel llamado Pau (el alumno imaginario) con el que mantuvimos contacto por carta. Para quien no conozca la anécdota le diremos que a ese ángel le contamos nuestras inquietudes, nuestra forma de ser, nuestros deseos.

Pocos días después y muestra de esa cercanía y dedicación de la que hablamos, todos los alumnos obtuvimos una respuesta personalizada. Nuestro profesor quiso que cada uno de nosotros nos sintiésemos especiales y correspondidos, sin importar el trabajo que a él le conllevase.

Estamos seguras de que muchos compañeros nuestros al leer esto reconocerán algunas de las anécdotas. Los que no estuvieron con nosotros en las aulas, sin duda tendrán sus propios momentos que contar. Pero en lo que todos los que hemos tenido la suerte de cruzarnos con Marcelino coincidiremos es en que el I.E.S Escultor en Francesc Badia, a partir del próximo curso, pierde a un gran profesor.

MARIA ÁLVARO, ARANTXA GIL, ALEXANDRA GIMENO i PAULA PEDRÓS

L'HOMENATGE

17

Les persones som allò més màgic del món. A tot el que ens envolta, a poc a poc, li anem trobant els misteris i podem donar-li una explicació, però amb nosaltres mateixos aquesta tasca és molt més difícil. Sobretot quan es tracta de la persona com una entitat pensant. Sempre hi haurà algú que genere una idea, visió, pensament o reacció diferent de tota la resta. Per tot açò és difícil tractar d'escriure en un paper totes aquestes coses que ens defineixen i ens fan ser qui som. És com si fóra tota la vida recorreguda per algú pintada en un xicotet llenç, que ha de fer-nos veure com és eixa persona.

Per això, ara que Enric Ruiz es jubila, li fem aquest reconeixement, perquè ha deixat moltes coses a l' institut. Com a professor tindríem un gran nombre d'opinions, i ell haurà fet la seua tasca millor o pitjor, o això ens pareix a nosaltres; encara que allò més important és que l'ha feta. Però no sols cal quedar-se amb això, ell sempre s'ha preocupat no sols de formar els joves que arribaven a la seua classe, també d'educar-los. Sempre ha recolzat els seus estudiants a seguir endavant amb els estudis, a aprofitar totes les oportunitats que ens donen, a gaudir de l'edat i el temps que ens ha tocat viure. Sempre ha intentat ajudar els seus alumnes en tot el que ell era capaç. En les seues classes no sols ensenyava dibuix tècnic o plàstica, s'encarregava que la nostra cultura en el món de l'expressió gràfica fóra un poc més rica del que els llibres ens ho fan. Enric ha intentat que de la seua experiència els seus alumnes traquem partit. Perquè els temps que ens han tocat viure estan plens de comoditats no hem de deixar de treballar pel nostre present i futur. Hi ha gent que no té les oportunitats o no les van poder tindre.

Mai una persona pot viure sense aspiracions, fent les coses perquè sí, sense cap motiu raonat. I no hi ha millor manera per a un professor de trobar-li un sentit al treball que ha realitzat durant molts anys que fent-lo veure; que tot el seu esforç ha valgut la pena. Cal donar-li les gràcies a Enric pel seu treball, per fer-nos unes persones amb un poc més de cultura i per animar-nos a seguir en el nostre camí, difícil en alguns moments però reconfortant en molts altres.

Jesús Peñaranda i Sangüesa

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

3

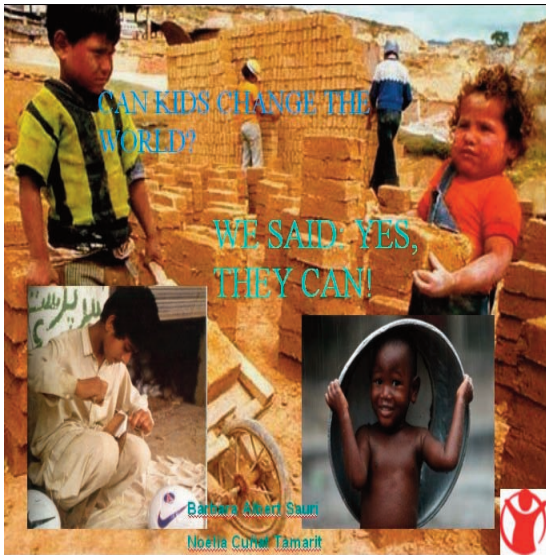
PUBLICITAT SOCIAL

18

K
A
R
P
E
D'
I
E
S

3

Els alumnes d'anglès de 1er BAT PEV han elaborat publicitat amb una finalitat social.
Ací en teniu una mostra.

BÀRBARA ALBERT I NOÈLIA CUÑAT

DRUGS? NO, I'M NOT STUPID

By Álvaro Torres and Chemi Borràs

AUTOR: MIQUEL ESCRIBÀ 1r BAT PEV

**Cristalería
PRADAS**

**CARPINTERÍA DE ALUMINIO Y P.V.C.
PERSIANAS Y TOLDOS**

Catedrático J. Ferrando Badía, n.º 13
Tel. 96 149 25 53 - Fax 96 149 62 15
46134 FOIOS (Valencia)

*La nostra Caixa
amb
l'educació i l'ensenyament
a l'institut
Francesc Badia de Foios*

Caixa Albalat
Cooperativa de Crèdit Valenciana

Un any més Fent Poble

C/. Padre Salvador, 11 • Tel. 961 490 437 (4 Línies) • Fax 961 495 864
46135 ALBALAT DELS SORELLS • VALÈNCIA

Avda. Barcelona, 32 • Tel. 961 443 252 • Fax: 961 443 717
46135 EMPERADOR • VALÈNCIA

e-mail: caixa.albalat@cajarural.com / internet: www.caixaalbalat.es

Caixa Albalat

La caixa del nostre poble

L'ULL CRÍTIC

BEIRUT

Fa uns anys, la cartellera Túria titulava d'esta manera un article sobre el barri del Carme. L'abandonament, aparentment calculat, segurament en pro d'un futur urbanisme especulador, li donava un aspecte semblant al dels carrers de la capital del Líban, castigats durant anys per bombardejos interminables.

D'un temps ençà, un grup, molt reduït, del nostre alumnat ha decidit que el nostre (i ho remarque perquè és de tots) centre s'assemble a estos llocs.

Si en la passada revista l'ull crític emprava un to més bé humorístic (cínic tal volta), ara ja va de bo; perquè és que, i això és greu, s'està jugant amb la integritat física de l'alumnat.

Destruir allò que és una eixida d'emergència, per on ha d'eixir l'alumnat en casos molt crítics. Arrencar la porta de les calderes que s'ha desplomat damunt d'una canonada de gas o encendre els banys interiors del centre (per cert, una prova de foc – i mai millor dit – del sistema d'extintors recentment revisat i retimbrat) va un pas més enllà del que havíem vist fins ara.

Potser algú es preguntarà com poden passar estes coses i, a més, que ningú no se n'adone. No en sé la resposta exacta; però de segur que té a vore amb la naturalesa de l'espècie humana, l'avorriment i la diferència del nostre discurs i el de la societat latentment violenta que ens espera a fora. He omitit, tot conscientment, un possible odi vers al centre, perquè no crec que vaja per ahí. Encara que ells s'entesten a autoconvencer-se del contrari, en cap lloc estan millor que a l'institut... però això ho sabran més endavant. D'altra banda, de testimonis, presencials o no, n'hi ha en la majoria de vegades. Però no parlaran, perquè s'han cregut la mentida al voltant del concepte de "xivato/a"; un invent dels covards, el copyright dels quals els allunya diametralment de la possibilitat de què es tracte d'una acció protesta.

Tant uns com els altres no saben que qui paga els danys són ells, les seues famílies, la societat on viuen, tots. Els centres no són del professorat, ni tan sols de la directiva sinó que, com en general els llocs públics, són de tots i entre tots paguem els desperfectes. I això és tan cert com que ningú d'estos, en el cas improbable de què llegisquen esta reflexió, en farà el més mínim cas de la mateixa. I és que la xicoteta part monetària que aportarà la seua família (si és que això li importa el més mínim) no és comparable a l'"enorme plaer" de la destrucció... i, ja se sap, com que és més senzill destruir que construir...

En les nostres mans està triar entre viure en un lloc condicionat o en una quadra; i alguns d'ells, greument, han triat. A la resta ens queda combatre casa per casa, carrer per carrer... passeu si no pel bany dels xics del pati...

Benvinguts a Beirut!

**TROBA LES 6 DIFERÈNCIES QUE HI HA ENTRE ELS DOS DIBUIXOS.
LA SOLUCIÓ LA TINDRÀS AL BLOG DE LA KARPE:
KARPEDIES.BLOGSPOT.COM**

PROVEU A LLEGIR AÇÒ

4 UN D0CT0R 3N P5IC0L0G14 D3 0H10, 53
L1
V4 0C0RR3R 4 L`4NY 2000 UN4 F0RM4 D3
C0MF1RM4R L4 H1P0T3S1S D3
S3GURET4T
4MB1ENT4L , UN4 PR3SUMT4
35TR4T3G14 D3
4D4PT4C10 30LUT1V4 S3GUN L4
QU4L,3N
P3R10D3S D3 CR1S1 , 3L5 H0M3S
PR3F3R13N 4 D0N3S D3 M4J0R 3D4T,
M35
4LT3S 1 P354D35, 3N C4D3R35 M35
4MPL35 ,
P3R0 M3NY5 8U5T0 1 UN 1ND3X D3
M4554
C0RP0R4L M3S 841X. 3L M3T0D3
3MP3R1C0
D3L D0CT0R D3 0H10 V4 C0NS1ST1R 3N
M1R4R
L4 F16UR4 D3 L4 CH1C4 PL4Y80Y D3
L`4NY D3SD3
1960 4L 2000.

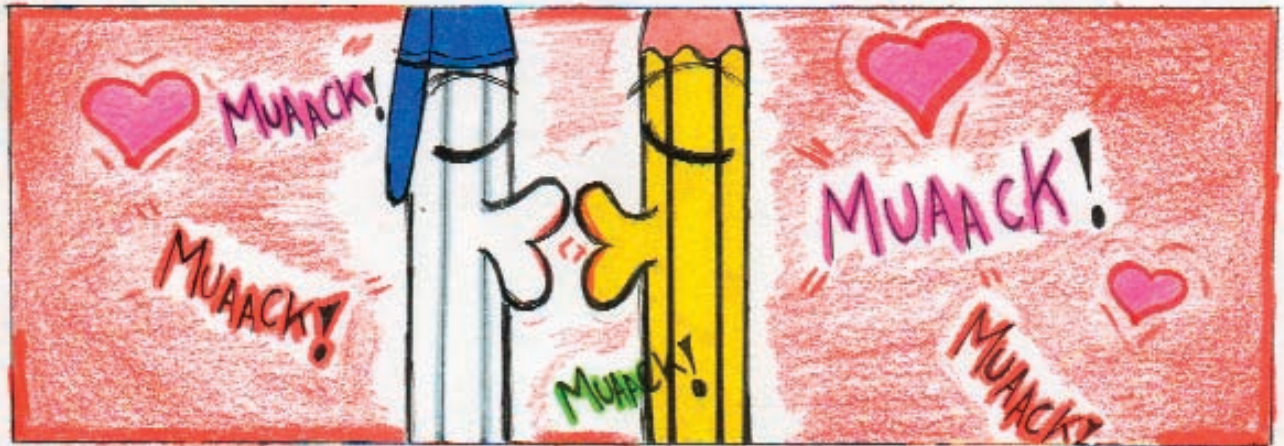
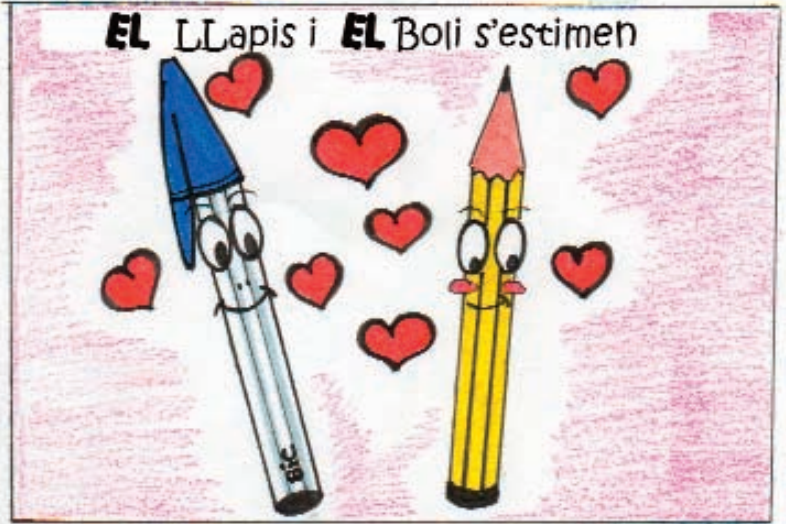
MARIA GARCIA 2D

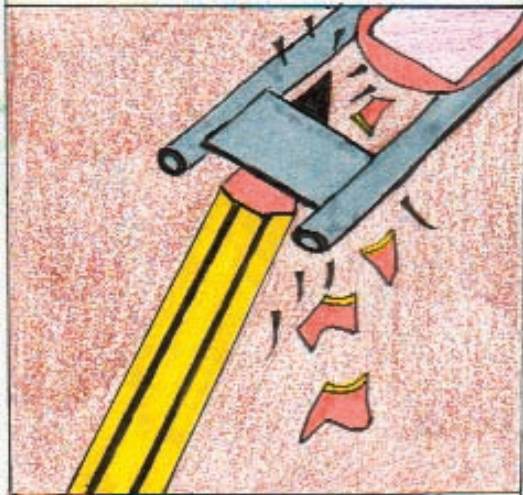
22
K
A
R
P
E
D'
I
E
S
3

"TRIO XXX"

PER: NEUS BERNET i YOLANDA BELLOSO

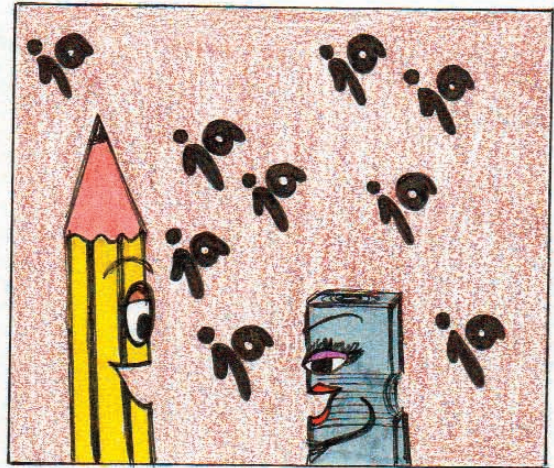
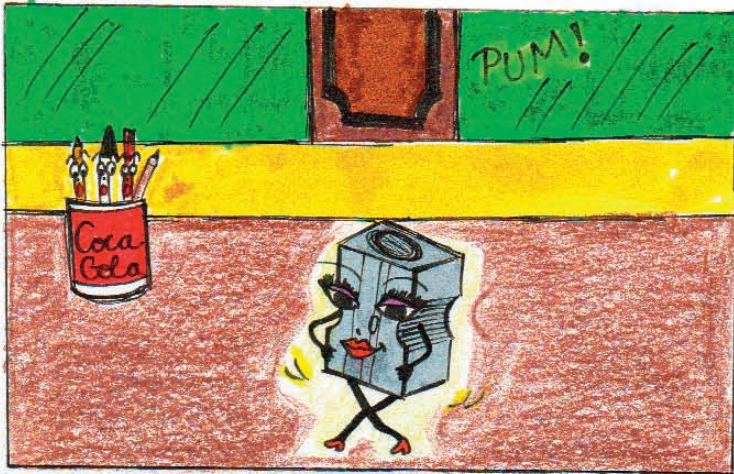

El LLapis es trau punta

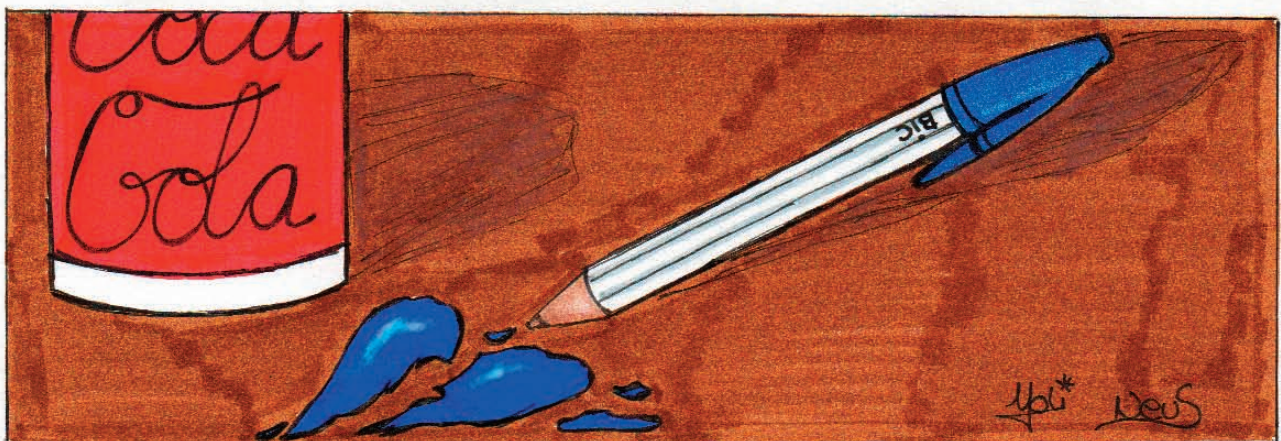
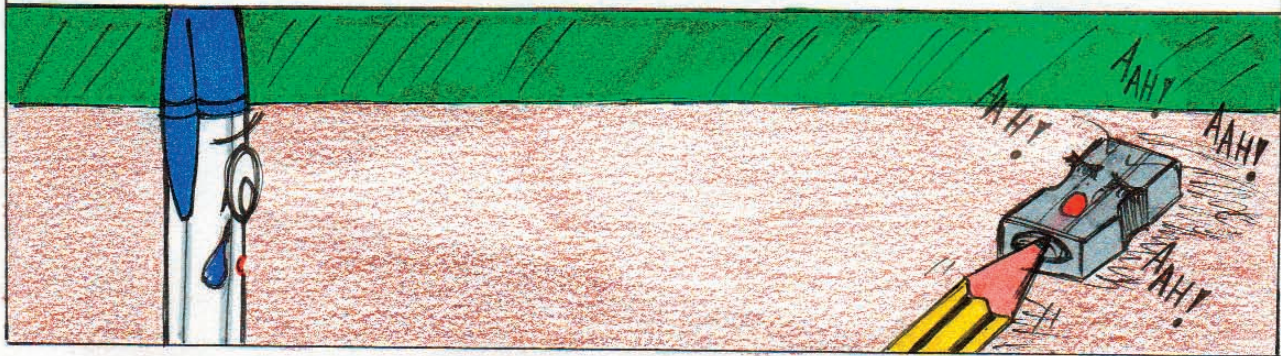

Arriba una nova Maquineta de fer punta

El Boli tenia raó...

TROBADA D'ESCOLES EN VALENCIÀ LA POBLA DE FARNALS

El 5 d'abril ho tenia tot per a ser un dia redó: bon temps, festa, mares, pares, alumnes i professors i moltes ganes de passar-ho bé. Tot amb un doble objectiu, reivindicar el valencià com a llengua d'ensenyament i passar-ho molt bé alhora. El nostre IES preparà un taller de polseres que tingué un èxit absolut. Les parades estaven plenes i la festa s'allargà fins a la vesprada amb les actuacions musicals. Una jornada molt especial que convida a repetir-la l'any que ve amb molta més gent i ganes de participar-hi.

